

yderne, men ogsaa at Skattepaaligningen, saaledes som ved nærværende Lovforslag tilfugt, overalt udføres med den størst mulige Ensartethed i de forskjellige Kommuner; ses nemlig alene hen til den enkelte Kommune, er det i og for sig af mindre Vigtighed, om alle Skatteyderne gennemgaaende ansættes til en forholdsvis lav eller forholdsvis høj Skatteindtægt, idet i første Tilfælde den Procent, hvormed Skatten opkræves, bliver saameget højere og i sidste Tilfælde saa meget lavere end ellers vilde have været Tilfældet for at udbringe den Sum, som ifølge Kommunens Overflag skal tilveiebringes ved Paaligningen, og for den enkelte Skatteyder er det i Reglen uden Betydning, om det i Ex. paalægges ham af en Skatteindtægt af 2000 Rd. at svare 1 pCt. i Skat eller af en Skatteindtægt af 1000 Rd. at svare 2 pCt. i Skat, idet han i begge Tilfælde vil komme til at udrede det samme Beløb i Skat; men da en gennemgaaende for høj eller for lav Ansættelse af Skatteindtægterne dog giver en urigtig Forestilling, baade om de enkelte Skatteyders og som Følge deraf ogsaa om Kommunens Skatteevne, har man anset det rettest, dog kun udenfor Kjøbenhavn, i Lovforslagets § 25 at foreskrive en mere omfattende Kontrol med Paaligningen af den personlige Kommuneskat end den, der nu finder Sted, idet derved Urigtigheder eller Misforstaaelser, som maatte indsnige sig ved Rigningslistens Affattelse og som ellers upaataalt vilde gjentage sig, det ene Aar efter det andet, itide kunne opdages og rettes. Den Betryggelse for en paalidelig Udførelse af Kommunernes Skattepaaligninger i det Hele, som man saaledes ikke kan andet end tillægge stor Betydning, har man antaget at kunne opnaa derved, at det overdrages Overligningskommissionerne ikke blot at afgjøre de mod Skattepaaligningen fremkommende Klager, men ogsaa uden Hensyn til, om saadanne fremkomme eller ikke, at gjøre sig bekendte, enhver for sit Vedkommende, med det hele aarlige Skattepaaligningsarbejde og derefter at meddele for Landets Vedkommende Amtsraadet, for Kjøbstædernes og de i § 1 nævnte 6 Kommuners Vedkommende Amtmanden de Bemærkninger angaaende Fremgangsmaaden

ved Statteansættelsen m. v., hvortil de maatte have fundet Anledning. I Henhold til de fra Overligningskommissionen saaledes fremkomne Bemærkninger maa det da tilkomme Amtsraadet, saafremt det dertil finder Anledning, at meddele vedkommende Rigningskommission det Fornødne enten til Veiledning eller til fremtidig Sagtagelse ligesom Amtsraadet ogsaa, naar der af Overligningskommissionen er befundet ved Rigningens Foretagelse at være begaaet væsentlige Feil, maa kunne forlange Rigningen omgjort. For Kjøbstædernes og de omtalte 6 Kommuners Vedkommende blive de af Overligningskommissionen gjorte Udfattelser af Amtmanden at forelægge Indenrigsministeren, der da tager endelig Bestemmelse i Sagen.

Til §§ 26—38 (Affnit IV).

Ifølge de nu gjældende Regler er det i Kommunerne udenfor Kjøbenhavn overladt Kommunens Bestyrelse at træffe Bestemmelse, om den personlige Kommuneskat skal forfalde til Betaling fjerdingaarvis eller halvaarvis, medens Skatten i Kjøbenhavn opkræves fjerdingaarvis. Da det imidlertid til Gjennemførelse af den mellemkommunale Bestatning vil være nødvendigt i saa Henseende at have en fastfæstet Regel for alle Kommuner, er det i Lovforslagets § 27 bestemt, at Skatten forfalder fjerdingaarvis.

I Overensstemmelse med det fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse modtagne Forslag (svfr. sammes § 31) har man i nærværende Lovforslags § 28 optaget den Bestemmelse, at de Skattebeløb, som en Skattepligtig, hvis samlede Indtægt er ansat i en Kommune, har at udrede til andre Kommuner, efter derom mellem de paagjældende kommunale Bestyrelser truffen Overenskomst, kunne indkræves under Et af den Kommune, i hvilken Statteansættelsen har fundet Sted.

Lov af 23de December 1865 om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn henviser i dens § 1 til i Loven af 19de Februar 1861, saaledes at Valgret til Bor-